

Vergaderjaar 2004–2005

29 849

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en enige andere wetten in verband met de buitengerechtelijke afdoening van strafbare feiten (Wet OM-afdoening)

Nr. 29

AMENDEMENT VAN HET LID VAN DER LAAN

Ontvangen 13 juni 2005

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

Na artikel XXII wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XXIIA

1. Titel IVA van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafvordering vervalt 6 jaar na het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet.

2. In afwijking van het eerste lid kan bij koninklijk besluit worden bepaald dat Titel IVA van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafvordering vervalt op een bij dat besluit te bepalen tijdstip. Een besluit als bedoeld in de vorige volzin wordt niet eerder genomen dan vier weken nadat het voornemen daartoe aan de beide kamers der Staten-Generaal is medegedeeld.

3. Onze Minister van Justitie draagt er zorg voor dat een voorstel van wet wordt ingediend waarin de wijzigingen in deze wet die samenhangen met het vervallen van Titel IVA van het Tweede Boek van het Wetboek van Strafvordering, in overeenstemming worden gebracht met het vervallen van die afdeling.

Toelichting

Het amendement bevat een horizonbepaling voor de onderhavige wet. Deze bepaling geeft Staten-Generaal en regering de mogelijkheid om binnen zes jaar te bezien of de wet naar tevredenheid functioneert en om de werking van de wet in dat geval op eenvoudige wijze te verlengen.

Een horizonbepaling is op zijn plaats omdat, zoals de regering zelf stelt, «het uitgangspunt dat alleen de strafrechter een straf mag opleggen wordt losgelaten». De NOvA meent dat dit leidt tot een «inbreuk op de notie van machtscheiding», terwijl het OM spreekt van «rechtstatelijke bezwaren». Binnen zes jaar kan worden bezien of de genoemde bezwaren terecht zijn, of een en ander in praktijk meevalt.

Met dit amendement wordt tevens concreet vormgegeven aan het recente advies van de Raad van Economisch Adviseurs (REA) om de

regeldruk in Nederland te beperken door een horizon bepaling (*sunset clause*) op te nemen in alle nieuwe wet- en regelgeving (30 123, 2; p. 1 en 6).

In bijvoorbeeld de Verenigde Staten is het heel gebruikelijk om horizonbepalingen in wetsvoorstellen op te nemen.

Van der Laan